Analize și opinii

Dan Diaconu: Dreptul de a fi lăsat în pace

Acum 9 ore 219 Vizualizari 7 Timp de citire

Cu evenimentele rostogolindu-se atât de rapid, cu tirania într-o creștere exponențială, omul zilelor noastre nu mai are nici cea mai mică posibilitate de a-și trăi undeva, într-un colț de lume, o viață normală. Există, desigur, multe zone izolate în care te-ai putea „pierde”, dar acestea fac parte din diverse jurisdicții astfel încât „pierderea” nu e nimic altceva decât o crâncenă iluzie. Tehnologia actuală permite urmărirea în masă a mișcării fiecărui individ. De aceea iluzia pe care o ai, anume că ești singur cu tine, nu-i nimic altceva decât o stranie amăgire.

De aceea mă tot gândesc la o soluție care ar putea fi optimă pentru toată lumea. E adevărat că de multe ori sunt idealist. Și în ceea ce urmează e un idealism, dar cred că totuși e ceva realizabil. Pornesc de la o idee cât se poate de simplă, de la idealul dintotdeauna al românului. Știți care e acesta? Acela de „a fi lăsat în pace”. De-a lungul istoriei românii au acceptat orice compromis pentru a fi lăsați în pace. Ce înseamnă mai precis

liniște. Să fie lăsat ca, pe pământul lui, să-și trăiască viața în legea sa, în liniște și după cum îi dictează conștiința.

Cred că a sosit timpul ca idealul despre care vă vorbesc să fie cumva transpus în realitate. Sunt convins că o asemenea situație, dacă ar atinge o masă critică, ar intra probabil în conflict cu statul actual, dornic de intruziune cât mai adâncă în viețile oamenilor. De asemenea, sunt convins și mai mult că o transpunere în realitate a acestei idei ar fi singura șansă de ridicare rapidă a neamului nostru. Iată de ce cred că trebuie găsită o cale de mijloc care să împace și capra și varza. Suntem în situația în care statul a ajuns să ne ocupe abuziv viețile, astfel încât dorința naturală de libertate a propriei conștiințe nu mai este respectată. În aceste condiții este mai mult decât necesară rezolvarea elegantă a problemei prin înscrierea în Constituție a dreptului de a fi lăsat în pace.

Poate vă întrebați ce presupune. Să spunem că un asemenea drept i-ar permite oricărui român(care face dovada că are în spate cel puțin trei generații anterioare de cetățeni români) să-și declare autonomia față de stat. În ce condiții se manifestă această autonomie? Pe un teren pe care-l deține – să spunem cu o suprafață maximă de 1 ha – acestui om i se permite să se decupleze total de la statul român. Decuplarea presupune eliminarea oricăror obligații față de stat. Astfel, pe acel hectar de pământ omul își poate trăi viața așa cum dorește fără a-i datora ceva statului. Aceasta înseamnă că respectivul om nu este obligat să plătească niciun impozit către stat, în afara celor care presupun interacțiuni cu sistemul statului. De exemplu, când face o achiziție a unui produs nu-și poate recupera TVA-ul deoarece aceasta e o taxă pe comerțul făcut în interiorul statului. Pentru a nu se ajunge la abuzuri, activitatea economică neimpozabilă pe respectivul teritoriu autonom poate fi limitată – să zicem – la o cifră de afaceri de 500 000 EUR/an. Poate părea mare, dar veți înțelege puțin mai jos cu ce vine la pachet aceasta.

Așadar, dreptul de a fi lăsat în pace îl aduce pe cel care-l clamează în situația unui om stăpân absolut pe propria viață. Într-adevăr, nu datorează nimic statului și se poate bucura în voie de munca sa. Însă, situația vine la pachet și cu reversul, anume cu faptul că nici statul nu-i datorează nimic. De aceea un asemenea om nu se poate bucura de asistență socială, de ajutor de șomaj(nici nu poate fi vorba în condițiile în care lucrează pentru sine), de pensie și nici de asistență medicală. Practic, ești pe propria răspundere pentru tot. Adică ajungi brusc în situația în care trăiești exact așa cum se trăia acum peste 100 de ani. De asemenea, statutul vine la pachet cu diverse plăți pentru prestațiile pe care ți le face statul. De exemplu, dacă vrei să pleci undeva, va trebui să plătești pentru pașaport sume mult mai mari, care să acopere prestația statului în cazul tău. Dacă te îmbolnăvești și ai nevoie de spital, prestația va trebui să o plătești de la A la Z.

Există, desigur, numeroase alte situații care se cer clarificate. De exemplu, pe pământul tău înființezi o brutărie unde ai angajați. Poți avea angajați care și ei și-au clamat dreptul de a fi lăsați în pace – caz în care nu plătesc impozit – dar și angajați care nu și-au clamat acest drept și pentru care absolut toate reglementările în vigoare se aplică. Desigur, sunt numeroase cazuri care s-ar cere reglementate – provenite, în special, din interacțiunea celor două forme de trăire – însă principiul dreptului de „a fi lăsat în pace” mi se pare că trebuie afirmat cu tărie.

A-ți cumpăra undeva un hectar de pământ(sau o suprafață ceva mai mică, suficientă subzistenței) și a încerca să trăiești acolo din ceea ce-ți produce este o provocare pentru oricine, dar și o eliberare pentru mulți. În funcție de câți vor accepta provocarea, putem vedea ridicându-se de la nivelul zero o nouă economie, cu noi principii mult mai sănătoase și cu o teribilă reziliență. Sunt ferm convins că cei care-și vor asuma o asemenea existență ar putea realiza o rupere istorică de ritm pentru această țară.

Prin articolul de față nu vreau să fac nimic altceva decât să ridic mingea la fileu și să le semnalez tuturor celor interesați că există o anume libertate, un drept care a fost ignorat până acum și care i-ar permite oricui să iasă din mecanismul infernal al statului, luându-și viața în propriile mâini. Știu că mă citesc și mulți profesioniști din zona juridică, astfel încât le lansez provocarea de a începe să dezbată posibilitatea adăugării acestui drept în Constituție, dar și creionarea legislației care ar permite o interacțiune optimă între stat și cei care aleg să-și proclame acest drept. Este, cred eu, nu doar un element care ține de normalitate, ci unul care la un moment dat se va dovedi a fi salvarea umanității, cel puțin pe acest pământ.

Trebuie să ne gândim cât se poate de clar că atunci când ne naștem nu avem nicio obligație față de nimeni. Dacă există anumite obligații, acestea trebuie să fie asumate de către părinți, nu trebuie adăugate nou-născutului. Copilul care vine pe lume este absolut liber și așa trebuie să rămână până când ia singur decizia de a sări într-o tabără sau în alta. Doar că, societățile noastre strâmbe, dominate de state bazate pe anumite principii absolut nenaturale, fac imposibilă libertatea absolută a omului, ceea ce reprezintă, în sine, un abuz. Omul trebuie să aibă libertatea de a fi autonom, ceea ce legislațiile de peste tot din lume ignoră cu desăvârșire.

Nu știu dacă aici se va putea mișca ceva pentru a se pune în practică dreptul de a fi lăsat în pace, dar dau drumul ideii cu speranța că va găsi urechile și creierele care vor înțelege cu adevărat necesitatea existenței unui asemenea drept. Doar așa putem spera la generații de oameni, nu de sclavi.

Autor: Dan Diaconu

Sursa: https://trenduri.blogspot.com/

Despre autor

editor

Socrate Toma

Februarie 21, 2024 at 8:01 pm

Dreptul de a fi lăsat în pace , așa cum zice autorul și îl întărește cu exemple de existență , mă conduce la înțelegerea că este posibilă legiferarea apariției statelor în stat. Să fie oare o posibilitate? Mă îndoiesc.